

til at udføre den af ham forbudte handling eller indskrænke de goder, som han ellers lader hende nyde, dog ikke i den grad, at hun lider nød, eller med magt hævde den almindelige husorden f. eks. ved at holde dørene aflåse om natten eller ved at forbyde tyendet at være hustruen behjælpelig ved visse foretagender“. (Se Deuntzers familjeret, side 104).

At det er denne stilling, der bydes kvinden i ægteskabet, skulde enhver kvinde vide, som vilde gifte sig — mon det ikke vilde slå dem, at der er stor forskel på mandens ord, når han er lovgiver, og når han søger at vinde den kvinde, han holder af! Når kvinderne kendte lovene, var det dog muligt, at der var de kvinder, der fordrede en ægtepagt oprettet, som stillede dem noget anderledes i ægteskabet, og også dem, som vilde arbejde for love-nes forandring.

Nøje knyttet til spørgsmålet om hustruens formueretlige stilling i ægteskabet og hendes hele underordnelse under manden, er spørgsmålet om forældrenes *myndighed over børnene*. Det synes at være det allervigtigste for os kvinder, fordi vi af lovene vedrørende dette punkt såres på vort allerfølsomste sted, i vor reneste, stærkeste og bedste følelse: moderkærligheden. Det synes os så indlysende, at den, der sætter børnene i verden, og hvem hele deres pleje og opfostring er betroet, hvis hele *livsgerning* børnenes opdragelse er, og som må opgive enhver anden livsgerning, når hun får børn, bør have andel i myndigheden over dem, at jeg tror, at vi på dette punkt er nærmest ved at samle hele kvindekønnet til kamp for bedre love. Jeg tror, at her, som overalt, er den bedste vej til at vække kvinderne af den døs, hvori de er indslumrede, at lade dem lære lovene at kende. Kommer man i Deuntzers familjeret til „forældremagten“, side 273, bliver man glad overrasket ved hele tiden at høre tale om „forældremagt“, kun et eneste sted (side 275, 2) bruges ordet „fædrenermagt“. Men glæden får en brat ende, når man side 279 læser: „Sålænge forældrene lever sammen i ægteskab, må det imidlertid, ganske uafhængigt af, om det erkendes, at der retligt tilkommer manden en husbonderet over hustruen eller ej, utvivlsomt antages, at *faderens vilje i tilfælde af uenighed er den afgørende* o. s. v.“

Altså har moderen slet ingen forældremagt uden den, manden